

TENKRÁT V BESKYDECH

MARK JORDAN

TENKRÁT V BESKYDECH

Mark Jordan

ARBITR, ARBITR A ARBITR

1

Antivektorové metro typu N22 zastavilo na prázdném nástupišti a vyplivlo postaršího muže a ženu spíše mladší, kteří vedli pochybnou konverzaci o mimozemšťanech.

„Nejvíc mě serou ty červený filosofové s pozlacenejma sekýrama. Vdycky si nabalej nějakou zoufalou barmanku a pak jí celej zbytek života vysvětlujou, že zabíjení je dobrý,“ řekla půvabná soudružka Tereza Dante.

„Ale vždyť už několik tisíc let nikoho nezabili, jenom zastávají striktně liberální názor, že pokud to situace vyžaduje v souladu se Sinomolskou konvencí, je nezbytné potlačit zárodek vzpoury,“ zareagoval naprosto nevhodně srandista Korčnoj.

„To je moc pěkný, že nezabíjej, ale nemusej mluvit furt dokola o těch svejch sekýrách. To už radši budu poslouchat přednášku o pohlavních chorobách.“

Korčnoj si dal záležet, aby jeho další příspěvek zmátl a znejistěl nebezpečně protirežimovou Terezu: „Zrovna tak jako oni neodsuzují naše zabíjení, my nesmíme odsuzovat jejich vynikající přednes a uhlazenou řeč. A mimochodem ani mě nenapadlo odsuzovat tě za tvůj komický žlučník.“

A to už bylo na Terezu moc a celé setkání ukončila slavným prohlášením: „To je dobře, že tě to ani nenapadlo. Zato mě teď

napadlo, že nechci nadále setrvávat ve stavu tupé poslušnosti vůči klanu Syntetiků.“

Zdánlivě klidný Korčnoj pokrčil rameny, pomyslel si svoje a vydal se na dlouhou cestu do Himalájí, aby zneuctil posvátného Rigožku Betlémského. Nepovedlo se mu to, protože Rigožka se mu vysmál a pohrozil použitím pěstiček. Říká se, že po tomto trapném výstupu se Korčnoj několik let věnoval drogám a pohrřbívání talentu a skutečně se už od něj svět nikdy nedočkal žádného většího úspěchu na poli lingvistických anomálií. Stárnoucí Korčnoj si na to časem zvykl a smířil se s rolí defenzivního páprdy, který se ve společnosti moc neprojevoval a přenechával iniciativu množícím se Dumodanům krátkosrstým.

2

Osud vynalézavé Terezy byl ještě méně zajímavý, neboť se z ní stala odbornice na Vesmír a většinu života strávila v hydoreaktivní laboratoři. Po dvou letech nadějného výzkumu našla způsob, jak dělat, že pracuje, a přitom snít o lepším životě. Chvíli byla pilotem Rossiniho dopravní společnosti, chvíli zas veselou učitelkou konfucianismu a na projekční úložiště subatomárních polovodičů zvysoka srala. Nakonec jí byla diagnostikována duševní nemoc známá jako dopaminová porucha komerční způsobilosti, byla popravena a na planetu Zemi byla uvalena osmitýdenní karanténa. Už druhý den se ale vyskytly desítky případů nakažených na vesmírné stanici Loula 15 a v sektoru Ttui a celý systém se začal rychle hroutit. Většina bytostí z toho byla rozladěná a skleslá, ale našli se i tací, kteří dokázali využít

ekonomické krize, především pak rodina Molkipských díky satirickému pořadu Tenkrát v Beskydech.

V 51. dílu se do okresního města Jinturji přistěhovala nenápadná asiátka Kirin a upovídaný Marcel Provazník začínal propadat zoufalství kvůli neúspěšným pokusům o vnitřní transformaci. V 58. dílu si tito dva dali první pusu a hned v následujícím díle se Kirin dozvěděla, že Marcel je bývalý kapitalista.

Navštívila plavovlasou severanku Jodmi v její přepychové kanceláři a něžným hláskem plácala blbosti: „Hned jak jsem se to dozvěděla, začla jsem pátrat v jeho minulosti. Ve škole neměl prospěch nic moc, k tomu dvojka z chování a jeho otec se živil kroucením iridiových nosníků. Když mu bylo 29, zázračně zbohatl investicí do křesťanských hypermarketů. Rok potom strávil na planetě Laplof a všem vykládal, jak se na Zemi žije hrozně.“

Přihlouplá manažerka si olízla rty a se vši důstojností pronesla: „Je evidentní, že se k sobě nehodíte. Pověz mi, kapitánko Kirin, miluješ ho?“

Kirin na ni chvíli koukala prohnánýma očima a pak se dala do pláče. Dobrosrdečná Jodmi ji opatrně objala a snažila se o takové to ubohé ženské utěšování.

Vyčpělý psychopat Anton Gomez sledoval scénu se zatajeným dechem a pociťoval silný odpor k těm ohavným beskydským flákačům v čele s předsedou volejbalové asociace Štěpánem Cao Sang. Začínal mít hlad, tak vyrazil do prodejny ilegálních potravin. Dlouho se rozhodoval mezi hermelínem a jogurtem, nakonec to vyhrál jogurt a jako bonus si dopřál jamgolskou polévku. Když se vracel domů